

Bruksela, 3 maja 2019 r.
(OR. en)

9021/19

ECOFIN 468
UEM 139
SOC 346
EMPL 260

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część II) / Rada
Dotyczy:	Projekt konkluzji Rady Ecofin w sprawie szczegółowych ocen sytuacji i realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2018 r.

Delegacje otrzymują w załączeniu projekt konkluzji Rady w sprawie szczegółowych ocen sytuacji i realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2018 r., zatwierdzony przez Komitet Ekonomiczno-Finansowy w dniu 2 maja 2019 r.

Projekt konkluzji Rady Ecofin w sprawie szczegółowych ocen sytuacji i realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2018 r.

Rada (Ecofin):

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE opublikowanie opracowanych przez Komisję sprawozdań krajowych, w tym szczegółowych ocen sytuacji w kontekście procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej, w których to sprawozdaniach dokonano analizy polityk gospodarczych każdego państwa członkowskiego i przedstawiono postępy we wdrażaniu zaleceń dla poszczególnych krajów na 2018 r. Z APROBATĄ ODNOTOWUJE również towarzyszący sprawozdaniom komunikat zawierający wnioski Komisji dotyczące określania zakłóceń równowagi i stopnia tych zakłóceń.
2. W procesie przyjmowania zaleceń dla poszczególnych krajów na 2019 r. UWZGLĘDNI te elementy, a także konkluzje Rady z dnia 22 stycznia 2019 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego i sprawozdania przedkładanego w ramach mechanizmu ostrzegania, krajowe programy reform, programy stabilności i konwergencji oraz zalecenie Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro.

I – SZCZEGÓŁOWE OCENY SYTUACJI

3. JEST ZDANIA, że w szczegółowych ocenach sytuacji przedstawiono wysokiej jakości, kompleksową analizę warunków panujących w każdym państwie członkowskim objętym przeglądem. UZNAJE, że w świetle konkretnych wyzwań, którym musi sprostać każda gospodarka, zastosowano odpowiednie narzędzia analityczne uzupełnione merytoryczną analizą jakościową.
4. ZGADZA SIĘ, że wszystkie 13 państw członkowskich poddanych analizie w szczegółowych ocenach sytuacji (Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Niderlandy, Niemcy, Portugalia, Rumunia, Szwecja i Włochy) odnotowuje – w ramach procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej – zakłócenia równowagi makroekonomicznej o różnym charakterze i w różnym stopniu.

5. PODZIELA opinię Komisji, że nadmierne zakłócenia równowagi występują w trzech państwach członkowskich (na Cyprze, w Grecji i we Włoszech).
6. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI zamiar Komisji, by w ramach szczególnego monitorowania kontynuować przegląd sytuacji oraz środków z zakresu polityki wdrożonych przez wszystkie państwa członkowskie, w których występują zakłócenia równowagi albo nadmierne zakłócenia równowagi.
7. PRZYPOMINA, że procedura dotycząca zakłóceń równowagi makroekonomicznej powinna być stosowana w pełnym zakresie oraz w sposób przejrzysty i spójny – przy zapewnieniu odpowiedzialności państw członkowskich za tę procedurę – włącznie z zastosowaniem procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi, gdy Komisja lub Rada uznają to za właściwe. PODTRZYMUJE STWIERDZENIE, że w każdym przypadku, gdy Komisja stwierdzi, że w danym państwie członkowskim występują nadmierne zakłócenia równowagi, ale nie zaproponuje Radzie wszczęcia procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi, powinna wyraźnie i publicznie wyjaśnić przyczyny swojej decyzji.
8. Z APROBATĄ ODNOTOWUJE FAKT, że dzięki wzrostowi gospodarczemu i wysiłkom w zakresie polityk państw członkowskich postępuje korekta zakłóceń równowagi makroekonomicznej w UE. PODKREŚLA, że niektóre państwa członkowskie są wciąż podatne na zagrożenia, w szczególności gdy są one związane z utrzymującymi się narosłymi zakłóceniami równowagi, zwłaszcza jeżeli zakłócenia równowagi dotyczące zadłużenia sektora prywatnego i długu publicznego pozostają na najwyższych notowanych poziomach, a ich korekta nie przebiega wystarczająco szybko. ZWRACA UWAGĘ NA FAKT, że te wysokie poziomy zadłużenia ograniczają możliwość absorbowania negatywnych wstrząsów gospodarczych w przyszłości. PODKREŚLA konieczność dalszego monitorowania rozwoju sytuacji, w przypadku gdy pojawiają się sygnały o ewentualnych tendencjach zagrażających stabilności, zwłaszcza gdy są one związane z szybkim wzrostem cen nieruchomości i szybko rosnącymi jednostkowymi kosztami pracy.

9. ZAUWAŻA, że większość państw będących dłużnikami netto poczyniła znaczne postępy w korygowaniu swoich deficytów obrotów bieżących, jednak pewna liczba państw członkowskich jest nadal podatna na zagrożenia z powodu wysokich poziomów zadłużenia zewnętrznego. Jednocześnie ODNOTOWUJE, że w innych państwach członkowskich występują duże nadwyżki na rachunku obrotów bieżących, które utrzymują się na stałym poziomie, wykazując jedynie niewielką tendencję spadkową. PRZYPOMINA, że państwa członkowskie, które odnotowują deficyt obrotów bieżących lub wysoki poziom zadłużenia zewnętrznego, powinny dodatkowo dążyć do podniesienia własnej konkurencyjności i do zapobiegania nadmiernemu wzrostowi jednostkowych kosztów pracy. Państwa członkowskie, w których występuje wysoka nadwyżka na rachunku obrotów bieżących, powinny jeszcze bardziej poprawić warunki sprzyjające wzrostowi wynagrodzeń, z poszanowaniem roli partnerów społecznych, oraz nadal priorytetowo traktować wdrożenie środków sprzyjających inwestycjom, wspierających popyt krajowy i potencjał wzrostu gospodarczego, ułatwiając w ten sposób również przywrócenie równowagi.
10. PODKREŚLA, że potrzebne są działania w zakresie polityk i mocne zaangażowanie na rzecz reform strukturalnych z myślą o zmniejszeniu zakłóceń równowagi we wszystkich państwach członkowskich, także wtedy, gdy stoją one w obliczu zakłóceń równowagi makroekonomicznej mających wpływ na sprawne funkcjonowanie UGW. Zakłóceniami równowagi należy zająć się w sposób trwały, który zwiększa odporność i ogranicza ryzyka, skupiając się na kluczowych wyzwaniach i stwarzając warunki sprzyjające trwałemu wzrostowi gospodarczemu i zatrudnieniu.

II – REALIZACJA ZALECEŃ DLA POSZCZEGÓLNYCH KRAJÓW

11. PRZYPOMINA, że opracowana przez Komisję wieloletnia ocena wskazuje, że szereg zaleceń dla poszczególnych krajów dotyczy długoterminowych kwestii strukturalnych, których nie da się szybko rozwiązać i że potrzeba czasu na to, aby wymierne wyniki działań zaradczych stały się widoczne. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wyniki przeprowadzonej przez Komisję wieloletniej oceny realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów, z której wynika, że od początku europejskiego semestru w 2011 r. poczyniono przynajmniej „pewne postępy” w przypadku ponad dwóch-trzecich zaleceń. ZAUWAŻA, że ogólna realizacja zaleceń dla poszczególnych krajów na 2018 r. jest daleka od ukończenia oraz że tempo wdrażania reform w poszczególnych obszarach polityki i poszczególnych państwach jest nadal zróżnicowane. PODKREŚLA, że dalsze postępy w zakresie reform wymagają ciągłego skupienia w działaniach i silnego poczucia odpowiedzialności na szczeblu krajowym.

12. **PODKREŚLA**, że w obliczu rosnących zagrożeń na świecie i wolniejszego tempa wzrostu kluczowe znaczenie ma intensywniejsza realizacja reform. Politykę fiskalną należy realizować z pełnym poszanowaniem paktu stabilności i wzrostu, przy odpowiednim zróżnicowaniu wysiłków fiskalnych w poszczególnych państwach członkowskich, z uwzględnieniem potrzeb w zakresie stabilizacji i obaw dotyczących stabilności. W tym kontekście **PODKREŚLA**, że należy się wystrzegać odchodzenia od istotnych reform strukturalnych. **POTWIERDZA**, że Europa wciąż stoi w obliczu wyzwania związanego z wydajnością w związku z osłabieniem się jej wzrostu, a wskaźniki wzrostu są niższe niż w przypadku innych zaawansowanych gospodarek. W tym kontekście **POTWIERDZA**, jak ważne są reformy strukturalne i inwestowanie, także w wysokiej jakości kształcenie i szkolenie w celu wspierania innowacji, cyfryzacji i ułatwiania upowszechniania nowych technologii z myślą o zwiększeniu wydajności i zatrudnienia.
13. **ZAUWAŻA**, że w sprawozdaniach krajowych na 2019 r. położono większy nacisk na potrzeby inwestycyjne oraz że w zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2019 r. Komisja zamierza w większym stopniu skupić się na takich potrzebach. **Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE** pewne postępy poczynione przez państwa członkowskie w zakresie poprawy otoczenia biznesowego, łatwiejszego dostępu do finansowania, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw, zmniejszenia obciążeń administracyjnych, a także w zakresie tworzenia sprawiedliwych i sprzyjających wzrostowi systemów podatkowych, zauważa jednak, że nie osiągnięto dostatecznego postępu w eliminowaniu przeszkód utrudniających inwestycje ani w zwiększaniu potencjału wzrostu. **POTWIERDZA**, że należy priorytetowo potraktować dalsze reformy strukturalne, aby usunąć przeszkody utrudniające inwestycje, zwiększyć potencjał wzrostu gospodarczego, jeszcze bardziej poprawić otoczenie instytucjonalne i biznesowe oraz zwiększyć zarówno wydajność administracji, jak i jakość regulacji. **ODNOTOWUJE**, że należy wzmocnić jednolity rynek, a tym samym wspierać dalsze reformy strukturalne w odniesieniu do rynków produktów i usług, oraz zreformować ramy prawne dotyczące upadłości, zwiększając w ten sposób ich efektywność. Przyczyniłoby się to również do zwiększenia odporności i umożliwiło gospodarkom radzenie sobie ze wstrząsami.

14. Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE, że sytuacja w sektorze bankowym stale się poprawia oraz że wskaźniki kredytów zagrożonych ustabilizowały się niemal we wszystkich państwach członkowskich strefy euro, których ten problem dotyczy w większym stopniu, lub wykazują one tendencję spadkową, PODKREŚLA jednak, że postępy w dalszym ciągu nie rozkładają się równomiernie wśród poszczególnych państw członkowskich i banków, co w niektórych przypadkach wymaga dalszych działań zgodnie z planem działania Rady. PODKREŚLA ponadto, że nadal należy chronić stabilność finansową i utrzymywać niezależność polityki pieniężnej.
15. Z APROBATĄ ODNOTOWUJE stałą poprawę na rynkach pracy, ZAUWAŻA jednak, że wciąż istnieją poważne wyzwania. W niektórych państwach członkowskich bezrobocie jest wciąż wysokie, a nierówności przekraczają poziomy sprzed kryzysu. Potrzebne są dalsze wysiłki na rzecz zmniejszenia bezrobocia młodzieży i bezrobocia długotrwałego oraz zwiększenia aktywności zawodowej kobiet. Rynki pracy oraz systemy socjalne i systemy edukacji także muszą się odpowiednio dostosować, tak aby mogły stawić czoła wyzwaniom związanym z globalizacją i postępem technologicznym, jak również radzić sobie ze zmianami demograficznymi. W tym kontekście PODKREŚLA, że należy ustanowić ramy negocjacji płacowych wspierające ustalanie wynagrodzeń zgodnie z sytuacją w zakresie wydajności i bezrobocia na szczeblu lokalnym i sektorowym – z poszanowaniem roli partnerów społecznych na szczeblu krajowym – jak również że należy podjąć działania w ramach polityki, aby zapewnić instytucjom rynku pracy możliwość dokonania niezbędnych dostosowań, wesprzeć doskonalenie zawodowe i przekwalifikowywanie się oraz zapewnić realizację skutecznych i aktywnych polityk rynku pracy.
16. Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE sposób, w jaki Komisja uwzględniła Europejski filar praw socjalnych w sprawozdaniach krajowych, aby śledzić wyniki w dziedzinie zatrudnienia i spraw społecznych, dzięki czemu w dalszym ciągu można było koncentrować się na zakłóceniach równowagi makroekonomicznej i na priorytetach reformy gospodarczej.